

appellanten havde samtykket i forlængelsen af denne aftale. For det fjerde har appellanten gjort gældende, at Retten, såfremt det forudsættes godtgjort, at appellanten havde samtykket i aftalen, har begået en fejl ved at betegne aftalen som konkurrencebe- grænsende, uden at den har undersøgt den generelle retlige og økonomiske sammenhæng, som aftalen og dens eventuelle virk- ninger er en del af. For det femte har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt, samt at der, for så vidt angår hensyntagen til appellansens deltageres omsætning — og ikke kun appellansens omsætning — for at efterprøve, om der forelå en overskridelse af loftet på 10 % af omsætningen i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, findes en modsigelse i den indankede doms begrundelse.

Endelig har appellanten ved sit sjette anbringende, som subsi- diært sigter til, at den pålagte bøde nedsættes, gjort gældende, at der, såfremt Domstolen skulle forkaste ovennævnte anbring- ender, under alle omstændigheder er grundlag for at nedsætte den pålagte bøde, idet denne ikke svarer til 10 %, men til 20 % af appellansens omsætning, hvilket er i strid med bestemmel- serne i artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17.

—————

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 22. februar 2007 — NV. Lammers & Van Cleeff mod Belgische Staat

(Sag C-105/07)

(2007/C 95/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NV. Lammers & Van Cleeff

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 12 EF, 43 EF, 46 EF, 48 EF, 56 EF og 58 EF til hinder for den belgiske nationale lovbestemte ordning, som var fastsat i den daværende artikel 18, stk. 1, nr. 3, og artikel 18, stk. 2, nr. 3, i den belgiske indkomstskattelov af 1992, hvorefter renter ikke blev omdefinert til udbytte og således ikke var skatteplig- tige, såfremt disse renter blev tildelt et bestyrelsesmedlem, som var et belgisk selskab, mens disse renter under samme omstæn- digheder blev omdefinert til udbytte og således var skatteplig- tige, såfremt de blev tildelt et bestyrelsesmedlem, som var et udenlandsk selskab?

Sag anlagt den 22. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-106/07)

(2007/C 95/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bordes og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 2000/59/EF⁽¹⁾, idet den for flere franske havne endnu ikke har fastsat planer for affaldsmottagelse og -håndtering, som foreskrevet ved direktivets artikel 5, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissi- onen om deres eksistens og gennemførelse.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkost- ninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2000/59/EF udløb den 27. december 2002.

—————

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27.11.2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332, s. 81).

Appel iværksat den 13. februar 2007 af Friedrich Weber til prøvelse af kendelse afsagt den 11. december 2006 af Retten i Første Instans i sag T-290/05, Friedrich Weber mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Friedrich Weber (ved Rechtsanwalt W. Declair)

De anden part i appsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber